

31979L0692

13.8.1979.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 205/1

PADOMES DIREKTĪVA

(1979. gada 24. jūlijs),

ar ko groza Direktīvas 66/401/EEK, 66/402/EEK, 70/458/EEK un 70/457/EEK par lopbarības augu sēklu, graudaugu sēklu un dārzeņu sēklu tirdzniecību un par kopējo lauksaimniecības augu šķirņu katalogu

(79/692/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

tā kā attiecībā uz graudaugu sēklām nesen izmēģinātās metodes dažu kaitīgu organismu uzbrukumu seku samazināšanai, šķiet, attaisno dažādu graudaugu šķirņu sēklu maisījumu akceptēšanu, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti drošības pasākumi, lai nodrošinātu, ka netiek bojāta sēklu vai galaproduktu kvalitāte;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā, lai uzlabotu kopējā lauksaimniecības augu šķirņu kataloga sistēmas darbību, daži noteikumi, kas attiecas uz šķirņu akceptēšanu valsts līmenī, uz šķirņu nosaukumiem un uz informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, ir jāpielāgo starptautiski izstrādātajām normām un normām par brīvo tirdzniecību, kas attiecas uz to sēklu šķirnēm, kas ir pieskaitāmas pie dažādās dalībvalstīs akceptētajām šķirnēm, tās ir jāstiprina, vismaz attiecībā uz dažām sugām;

tā kā turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ ir jāgroza dažas direktīvas par sēklu un pavairošanas materiāla tirdzniecību;

tā kā attiecībā uz lopbarības augu sēklām, jāatvieglo daži nosacījumi, kas attiecas uz sēklu pārbaudi tajos Kopienas reģionos, kuros ļoti labvēlīgi ekoloģiskie apstākļi nodrošina attiecīgo noteikto Kopienas standartu ievērošanu;

tā kā attiecībā uz rudzu sēklām, ko izmanto lopbarībā, jāatļauj to Kopienas standartu pagaidu atvieglošana, kuri piemērojami rudzu sēklām, lai pārvarētu pagaidu grūtības, kas pastāv dažos Kopienas reģionos saistībā ar šiem produktiem;

tā kā noteikumi par dārzeņu sēklu tirdzniecību un noteikumi par kopējo lauksaimniecības augu šķirņu katalogu paredz, ka pēc 1977. gada 1. jūlija trešās valsts veikto pasākumu atbilstību attiecībā uz šķirnēm vairs nevar konstatēt valsts līmenī; tā kā daži lēmumi par atbilstību, kas pieņemti Kopienas līmenī, stājas spēkā tikai 1978. gada 1. jūlijā; tā kā laika posms, kas paredzēts atbilstības konstatācijai valsts līmenī, jāpagarina par vienu gadu, lai atbilstu tradicionālās tirdzniecības partneriem, kurus saglabāja pēc 1977. gada 1. jūlija līdz Kopienas lēmumiem,

⁽¹⁾ OV C 174, 21.7.1978., 8. lpp.

⁽²⁾ OV C 239, 9.10.1978., 54. lpp.

⁽³⁾ OV C 114, 7.4.1979., 26. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvas 66/401/EEK 2. pantam par lopbarības augu sēkļu tirdzniecību⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 79/641/EEK⁽²⁾, pievieno šādu punktu:

“1.c Saskaņā ar 21. pantā noteikto procedūru var atļaut, ka dalībvalstis atļauj vienai vai vairākām no šīm sugām nepiemērot II pielikuma I daļas 2. punkta B iedaļas 1) apakšpunktā esošo nosacījumu par attiecīgās dalībvalsts produkciju, ja no ekoloģiskajiem apstākļiem un iepriekšējās pieredzes var secināt, ka standarti, kādi noteikti II pielikuma I daļas 2. punkta tabulas 13. ailē, ir izpildīti.”

2. pants

Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/402/EEK par graudaugu sēkļu tirdzniecību⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 79/641/EEK, groza šādi:

1. Direktīvas 2. pantam pievieno šādu punktu:

“1.c Līdz 1982. gada 30. jūnijam saskaņā ar 21. pantā noteikto procedūru var atļaut, ka dalībvalstis atļauj dažādu atsevišķu rudzu šķirņu sēkļu tirdzniecību, ko galvenokārt paredzēts izmantot lopbarībā, kas neatbilst paredzētajiem nosacījumiem:

— II pielikumā attiecībā uz dīgtspēju,

— II pielikuma 2. punkta A tabulas 6. ailē attiecībā uz bāzes sēkļu.”

2. Direktīvas 13. pantam pievieno šādu pirmo daļu:

“1. Dalībvalstis var atļaut graudaugu sugu sēklas laist pārdošanā dažādu šķirņu sēkļu īpašos maisījumos, ar nosacījumu, ka uzkrātās zinātnes vai tehnikas atziņas norāda, ka šie maisījumi ir īpaši efektīvi pret dažu kaitīgu organismu

izplatīšanos, un arī ar tādu nosacījumu, ka maisījuma sastāvdaļas pirms maisīšanas atbilst maisījumiem piemērojamajai tirdzniecības kārtībai.”

3. Direktīvas 13. pantā 1. punkts kļūst par 2. punktu un 2. punkts kļūst par 3. punktu.

4. Direktīvas IV pielikuma A iedaļas b) apakšpunktam pievieno šādu numuru:

“8. “Tirdzniecība atļauta vienīgi...” (attiecīgajā dalībvalstī).”

3. pants

Padomes 1970. gada 29. septembra Direktīvu 70/457/EEK par kopējo lauksaimniecības augu šķirņu katalogu⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 78/55/EEK⁽⁵⁾, groza šādi:

1. Direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Šķirni uzskata par atšķirīgu, ja tā – neatkarīgi no izcelsmes, vai tā būtu mākslīga vai dabiska, no tās sākotnējā paveida, no kā tā iegūta – pēc vienas vai vairākām būtiskām pazīmēm ir skaidri atšķirama no jebkuras citas šķirnes, kura pazīstama Kopienā.

Šķirnes rādītājiem jābūt tādiem, lai varētu precīzi identificēt un precīzi definēt.

Šķirne, kas pazīstama Kopienā, ir jebkura šķirne, kura laikā, kad attiecīgi ir iesniegts pieteikums par novērtējamās šķirnes akceptēšanu, ir:

— vai nu iekļauta kopējā lauksaimniecības augu šķirņu katalogā vai dārzeņu šķirņu katalogā,

— vai, ja tā nav iekļauta vienā no šiem katalogiem, tā ir atzīta vai iesniegta atzīšanai attiecīgajā dalībvalstī vai citā dalībvalstī vai nu sertificēšanai un tirdzniecībai, vai sertificēšanai citām valstīm,

ja visās attiecīgajās dalībvalstīs minētie nosacījumi vairs nav spēkā, pirms tiek pieņemts lēmums par novērtējamās šķirnes akceptēšanas pieteikumu.”

⁽¹⁾ OV 125, 11.7.1966., 2298./66. lpp.

⁽²⁾ OV L 183, 19.7.1979., 13. lpp.

⁽³⁾ OV 125, 11.7.1966., 2309./66. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 225, 12.10.1970., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 16, 20.1.1978., 23. lpp.

2. Direktīvas 7. panta 1. punktam pievieno šādu tekstu:

“Lai noteiktu atšķirīgumu, audzēšanas izmēģinājumos iekļauj vismaz pieejamās salīdzināmās šķirnes, kas ir Kopienā pazīstamas šķirnes 5. panta 1. punkta nozīmē. Direktīvas 9. panta piemērošanas nolūkā iekļauj citas pieejamās, salīdzināmās šķirnes.”

3. Direktīvas 9. panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Dalībvalstis, ņemot vērā pieejamo informāciju, nodrošina arī to, lai šķirnei, kas nav viegli atšķirama:

— no kādas šķirnes, kura iepriekš akceptēta attiecīgajā dalībvalstī vai kādā citā dalībvalstī, vai

— no kādas citas šķirnes, kura ir novērtēta attiecībā uz atšķirīgumu, stabilitāti un viendabīgumu saskaņā ar noteikumiem, kas atbilst šīs direktīvas noteikumiem, bet nav Kopienā zināma šķirne 5. panta 1. punkta nozīmē,

būtu minētās šķirnes nosaukums. Šo noteikumu nepiemēro, ja minētais nosaukums varētu maldināt vai radīt neizpratni par attiecīgo šķirni vai arī ja citi fakti, ievērojot attiecīgās dalībvalsts noteikumu kopumu attiecībā uz šķirņu nosaukumiem, liedz tā izmantojumu, vai arī, ja trešo personu tiesības kavē šā nosaukuma brīvu izmantojumu attiecībā uz attiecīgo šķirni.”

4. Direktīvas 9. panta 3. punkts kļūst par 4. punktu.

5. Direktīvas 10. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Par katru iesniegtu vai atsauktu kādas šķirnes akceptēšanas pieteikumu, katru ierakstu kādā šķirņu katalogā, kā arī dažādus tā grozījumus tūlīt paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai.”

6. Pēc direktīvas 12. panta pievieno šo pantu:

“12.a pants

1. Akceptēšanas laikā dalībvalstis nodrošina, ka tiek kļiedētas jebkuras šaubas par šķirnes atšķirīguma vai nosaukuma novērtēšanu, kas rodas pēc šķirnes akceptēšanas.

2. Ja pēc kādas šķirnes apstiprināšanas tiek konstatēts, ka nosacījums par atšķirīgumu 5. panta nozīmē nav izpildīts akceptēšanas brīdī, akceptu aizstāj ar kādu citu lēmumu, vai vajadzības gadījumā ar atcelšanu, kas atbilst šai direktīvai.

Ar šo citu lēmumu attiecīgo šķirni no tās sākotnējā apstiprinājuma dienas vairs neuzskata par Kopienā pazīstamu šķirni 5. panta 1. punkta nozīmē.

3. Ja pēc kādas šķirnes akceptēšanas tiek konstatēts, ka tās nosaukums 9. panta nozīmē nebija pieņemams šķirnes akceptēšanas brīdī, nosaukumu pielāgo tā, lai tas atbilstu šai direktīvai. Dalībvalstis var pieļaut, ka iepriekš izmantojamais nosaukums uz laiku tiek izmantots kā papildu nosaukums. Sīki izstrādātus noteikumus, saskaņā ar kuriem iepriekšējo nosaukumu var izmantot kā papildu nosaukumu, var noteikt saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 23. pantā.”

7. Direktīvas 15. panta 2. punktam pievieno šādu tekstu:

“Ņems vērā tikai tos pieteikumus, kuri iesniegti četrus mēnešus pirms iepriekšminētā laika posma beigām.”

8. Direktīvas 15. panta 5. punktam pievieno šādu tekstu:

“Šo nosacījumu uzskata par izpildītu attiecībā uz *Beta vulgaris L.* un *Solanum tuberosum L.* šķirnēm, par kurām katra gada 31. decembrī 10. panta 1. un 2. punktā paredzētie paziņojumi tika sagatavoti četrus mēnešus pirms minētās dienas, ja vien kāda dalībvalsts neinformēs Komisiju vai neizstrādās deklarāciju Pastāvīgajai sēklu un reproduktīvā materiālu komitejai par to, ka tai nav paredzēts iztikt bez pieteikuma izstrādāšanas saskaņā ar 2. punktu. Pēc Komisijas priekšlikuma Padome izlems, vai šos noteikumus attiecināt arī uz citām sugām.”

9. Direktīvas 21. panta 2. punktā vārdus “1977. gada 30. jūnijs” aizstāj ar vārdiem “1978. gada 30. jūnijs”.

4. pants

Padomes 1970. gada 29. septembra Direktīvas 70/458/EEK 32. panta 2. punktā par dārzena sēklu tirdzniecību⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 79/641/EEK, vārdus “1977. gada 30. jūnijs” aizstāj ar vārdiem “1978. gada 30. jūnijs”.

5. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai atbilstu:

⁽¹⁾ OV L 225, 12.10.1970., 7. lpp.

— saskaņā ar 1. un 2. pantu no 1980. gada 1. janvāra,

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

— saskaņā ar 3. panta 9. punktu un 4. pantu no 1977. gada 1. jūlijā,

Briselē, 1979. gada 24. jūlijā

— saskaņā ar citiem šīs direktīvas noteikumiem 1982. gada 1. jūlijā.

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. GIBBONS
